

Rond de Where

Rond de Where

Poëzie & proza
Albert Goudberg

Schrijver: Albert Goudberg

Jaar: 2025

Coverontwerp: Albert Goudberg

ISBN: 9789403814520

© Albert Goudberg

Inhoud:

De veerman	7
De veerman (verlaten plichtsbesef)	8
Metamorphosen	11
De ai en het nijlpaard	15
‘Stilte’	16
Wedergeboorte	17
Vogelgriep	18
Kol-abri	20
Monarchvlinder	21
Pas de poésie	22
EXIT	23
De laatste dag	24
De straathond	26
Stirling Castle	27
De wasmand	28
Tegelwippen	29
Hoarder	33
De kommakwekerij	37
Klimaatverandering	39
Digitaal	42
Drosophila Melanogaster	46
De fruitvlieg	48
Hanse Panse Kevertjes	53
Andante Sostenuto	56
Generaties	60
De één * recensent	63
Is dit een mens	65
VN rapport	68
West Bank	69
Een oneven dag	71
Het achtste uur	73
‘Vroegâh’	76
De wegwijzer	81
De beeldenstorm	84
Pleidooi voor ‘leuk’	88

`Spreek!' 90
Autocraten 92
Bouleman 94
Kick Out Moriaantje 96

De veerman

Aan de overkant
op kusafstand
sta jij.

De veerman is een oude man.
Hij hoeft geen geld.
'Het is liefdewerk,' zegt hij.

En de brug is nog maanden lopen.

... Daadwerkelijk gedicht op een veerpont over de Schie in de buurt van
Delft ...

De veerman (verlaten plichtsbesef)

Ik heb het overvaren opgegeven.
Bij nacht en ontij regelde ik afspraken per boot.
Al snel kwamen de tortelduifjes weer terug gedreven
en moesten met de billen bloot.

Ik lapte ze op in de kajuit.
Door al die huiverende lijven
zag het er menigmaal naar uit
dat mijn scheepje niet stabiel zou blijven.

Ze mompelden met holle ogen
iets over een tocht over de Styx,
terwijl de Where slechts op metertjes kan bogen,
het een bescheiden bovengronds riviertje is.

Tenzij 'die Walküre' tegen de romp aan sloeg!
Ik vaar liever kalm op de golven
met gekabbel rond de boeg
dan dat ik door schallend koper word bedolven.

Laatst mokte er een over een afscheidsbrief,
een strootje hangend aan zijn lip,
zoals hij nog altijd hing aan zijn voormalig lief
en kotste uit over de rand van het schip.

Ik heb nog wel een dekentje gepakt,
maar hem als rijst gewikkeld in een vijgenblad
zonder omhaal op de oever neergesmaakt
nu ik het met liefdessmart wel had gehad.

Een stiekem plan was er nooit bij.
Verboden een relatie aan te gaan,
bracht ik klanten naar de overzij
zonder dat ik ooit voorop zou staan.

Ik kreeg zin met mijn gekooide beest
het leven weer wat op te fleuren.
Altijd al een meidengek geweest,
besloot ik de overeenkomst te verscheuren.

Ik heb lange tijd het empathische gedaan,
maar eenmaal daarvan afgestapt
is het kwaad weer in mij opgestaan,
bovenkomend drijvend drab.

Voordat ik strandde op het veer over de Where
zwierf ik rond met knevels en een kap,
intimideerde wie ik maar begeerde,
snoerde vrouwen vast en níet voor de grap.

Zo heb ik uitbundig kunnen bloeien,
maar door het gesjouw groeide ik krom.
Ik ben gaan lijken op Grenouille
die geur opwekkend aan zijn trekken komt.

Die handicap verhindert mij
om prooien het vluchten te beletten,
maar er bleek iets op de markt te zijn
waardoor ik mijn passie voort kan zetten.

Ik koop het wier van een matroos, varend op de Oost.
Het plant zich voort bij volle zonnestand.
Als de vleugels van een eendagsvlieg geogost,
begint het als een vlies dat over het water spant.

Uitgroeïend hangt het in guirlandes
neer vanaf het wateroppervlak.
De geur is onverwacht hallucinant,
de kleefkracht gaat door het dak!

Daarmee moet ik zonder dat ik ze verwond
een handvol dames weten te bedwelmen
waarop mijn armen, vingers, mond
los mogen gaan als botergeïle schelmen.

Na op vitale plaatsen vastgelijmd te zijn,
zal aan alles wat ik wens worden voldaan.
Vol overgave komt een eind aan alle varenspijn.
Op mijn zwelgen zal geen maat meer staan!

... Het gedicht speelt op en rond de Where, het restant van een riviertje in de buurt van Purmerend. Het is niet zo bekend, geen mythisch brede stroom zoals de Styx, maar een veerpontje zou er kunnen varen. Is er een betere vrijplaats denkbaar dan de fantasie/poëzie om buiten jezelf te treden? Grenzen die tegenwoordig scherp getrokken zijn overschrijdend onder het motto 'die Gedanken sind frei'? Daartoe introduceer ik een veerman, die het gehad heeft met de gebutste zielen die hij heen en weer vaart en zijn laakbaar leven van vroeger weer op wil pakken. Beschouw hem als de ontspoorde metafoor voor de ontlusterde liefde. Ik verwijst naar 'Het Parfum' van Patrick Süskind waarin de hoofdpersoon Grenouille een geur weet te maken waardoor de mensen hem direct liefhebben. Hij misbruikt op gruwelijke wijze zijn scheppend talent en verwordt tot seriemoordenaar. Zo erg is het met de veerman niet gesteld, maar het verkeerde pad bewandelt hij evenzeer. Het verhaal over de man met het strootje vindt zijn beslag in 'Metamorphosen' ...